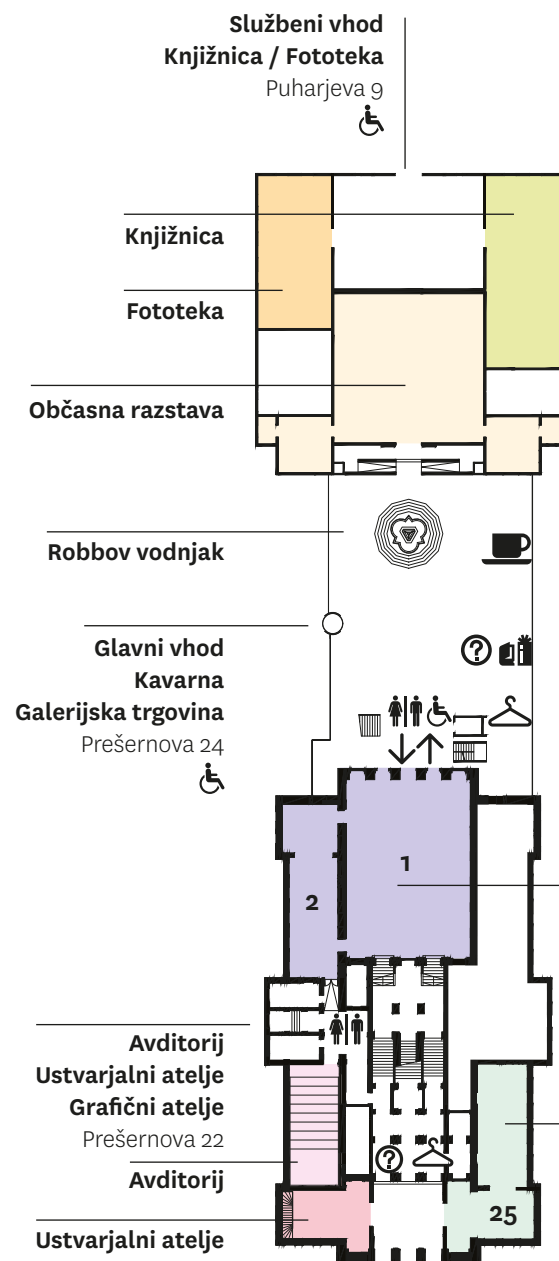
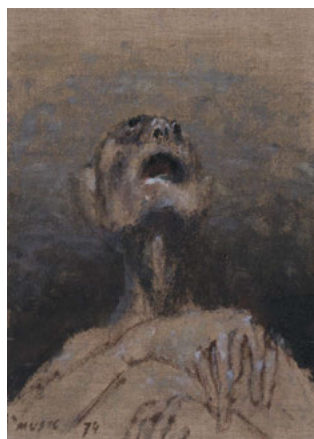

Pritličje

1200–1600 / 1, 2

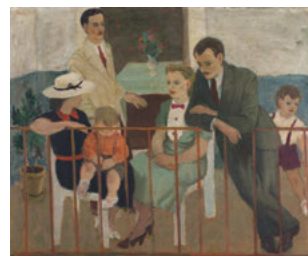
V srednjem veku je prevladovala nabožna umetnost, ki se je po slovenskem ozemlju širila iz pomembnejših regijskih mest, gradov in samostanov. Gotska umetnost je vztrajala še po nastopu renesanse, v 16. stoletju pa je umetniška dejavnost skoraj presahnila zaradi zaplembe cerkvenega premoženja, zaradi vojn in zaradi naravnih nesreč.

Zoran Mušič (1909–2005) / 25

Na ogled je stalna predstavitev enega najpomembnejših slovenskih umetnikov 20. stoletja. Umetnine so Narodni galeriji donirali ali dolgoročno izposodili iz svoje umetniške zbirke Ljuban, Milada in Vanda Mušič.

1. nadstropje

od 1918 dalje / 22, 23

Še vedno odmaknjeni od umetniških epicentrov, so slovenski umetniki med obema vojnama uporabljali omiljen likovni jezik različnih slogov, nekaj let po 2. sv. vojni pa so se vključili v sočasne umetniške tokove.

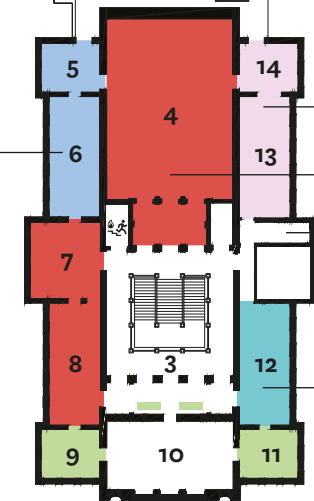
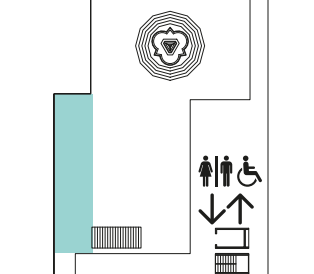
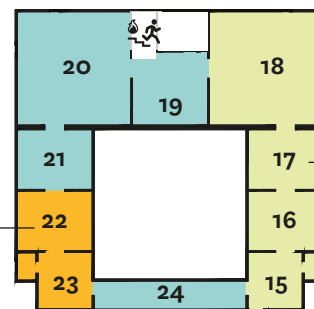

1600–1700 / 5, 6

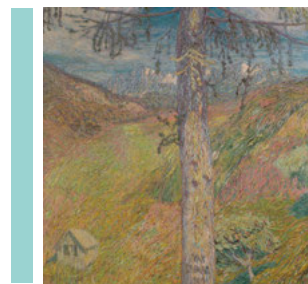
Čeprav v tem času prevladujejo zgodnjebaročna uvožena dela in dela potujočih umetnikov, je 17. stoletje postavljalo temelje za prihodnost, predvsem s prihodom jezuitov v Ljubljano in z dejavnostjo polihistorja Janeza Vajkarda Valvasorja, ustanovljena je bila tudi ljubljanska Academia operosorum.

1900–1918 / 19, 20, 21, 24

Splošna želja po samobitnosti je slovenske umetnike spodbudila k iskanju narodnega umetniškega jezika. V času slovenske moderne so ga našli v idealiziranem kmečkem realizmu in v slovenski različici impresionizma.

Začetki Narodne galerije / 9, 11

1820–1870 / 13, 14

Močno cenzurirano družbeno življenje v obdobju med dunajskim kongresom in pomladjo narodov, oslabilo cerkveno naročništvo in vzpenjajoči se srednji razred so zaznamovali čas umika k družini; v umetnosti se to izraža kot bidermajer, ki sobiva z romantičnim pogledom na naravo.

1800–1820 / 12

Franc Kavčič je edini slovenski predstavnik neoklasicizma. Čeprav je upodabljal zgodbe iz stare Grčije in iz Rima, je njegovo etično sporočilo popolnoma sodobno in zrcali čas velikih družbenih sprememb.

1870–1900 / 15, 16, 17, 18

Usahlo in nezahtevno domače povpraševanje in odsotnost večjih akademskih središč sta povzročila, da je večina realističnih in akademsko izobraženih umetnikov precejšen del življenja ustvarjala v tujih umetnostnih prestolnicah, kakor so bili Dunaj, München in Pariz.

1700–1800 / 4, 7, 8

Obdobje zrelega baroka pomeni enega vrhuncev umetnosti na Slovenskem, saj je ob naklonjenih cerkvenih in plemiških naročnikih umetniško ustvarjanje cvetelo v stabilnem političnem okolju in v ugodnih gospodarskih razmerah.